

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod inco[n]stanter de deo Plato locutus est Cap. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

LIBER TERTIVS DECIMVS 302.

beatitudinem non determinato quodam temporis spacio habebimus, sed in æternum requiescere poterimus, una cum cæteris habitantes immortalibus. Idem. Orpheus cum inuisibilem deum affirmaverit, uni solummodo cognitionem sui donasse de genere Chaldeorum asserit. Abraam, ut ego puto, aut aliquem ex suis significans his fere uerbis. Nullus inquit deum nouit, nisi quidam unigenitus a genere Chaldeorum defluxus. Deinde cõmutatis uerbis, illud expressit. Cœlum mihi est sedes, terra ꝑo scabellum pedum meorum. Deus inquit in cœlo aurea in sede firmis sedere cognoscit, terra uero sub pedibus eius est, manum autẽ eius dexteram ad fines oceani ostendit, montium radices tremiscunt, a uiribus eius resiste: e nõ possunt. Cælestis igitur ipse est, & in terrã omnem peruenit, ipse initium omnium medium atq; finis. Hæc ab illis prophetis effluerunt, Quis si aperiet cœlum, tremor uniuersa comprehendet, & abs te montes liquefient, sicut a facie ignis liquitur cera. ut quis metitus est cœlum palmo? Quid oportet singula singulis conferendo longiorem esse omnia quæ apud Græcos uel apud Barbaros, siue poetas, siue philosophos rectius dicta sunt, apertissime a Iudæorum scriptura deriuata uidentur. Hæc Clamens. Nos autem Platonem maxime admirantes, neq; id ab re diligentissime, namq; scripturam sequi uidet, philosophiam tamen eius reiciemus, quoniam purissimum scripturæ aurum non omnino immaculatum seruaui. Sola enim diuina eloquia sanctaq; puraq; sunt longe ab omni mendacio remota, argentum purgatum & probatum terræ. Platonis autem cæterorumq; omnium dicta simul ac scripta, quoniam humanis cogitationibus atque coniectura ad considerandam naturam rerum accesserunt, non nihil falsitatis permixtum possident.

Quod inconstanter de deo Plato locutus est.

CAPVT VIII.

NAm si quis uoluerit amore atq; odio depositis exquisita ratione ueritatem inspicere, mirabilem illum philosophum simulachris quæ manibus hominum facta in uiri similitudinem fuerant, dei appellationẽ turpiter attribuisse conperiet. Ita post sublimem illam Theologiam, qua patrem & creatorem uniuersi unum deum esse cõscripsit, a cœlo in profundum idolo-

H Ilatiæ

latræ delapsus populi Atheniensis opinionibus ferebatur. Nec ueritus est Socratem in Pyraum ad soluenda deæ uota descendentem laudare, Gallum etiam Aesculapio sacrificari probe iussu a Socrate fatari uidetur, & Delphicum dæmona paternum Græciæ interpretem appellat, & diuinis libenter laudibus prosequitur. Audi enim eum quæ turpiter uulgarem de dijs opinionem confirmat dicēs. Aliorum autem dæmonum generationem cognoscere, ac dicere maius quoddam opus est quàm nos ferre possumus. Sed credendum est his, qui iam diu dixerunt, qui deorū nepotes sunt, & ut aiunt, clare progenitores suos nouerunt. Non enim possibile est deorum filios incredulos esse. Nam & si nullam necessariam aut uerisimilem afferant demonstrationem, tamē quia sua se narrare affirmant, leges patrias sequentes credamus, propter hæc & cetera huiusmodi, is philosophus nobis, quoniam secum ipse dissidet, relinquendus est. Nam qui poetas poetarumque fabulas in libris de legibus contemnit, quique mentitum illum ait, qui primus fingere ausus fuit, ea coelum fecisse, quæ ab Hesiodo scribuntur, ceteraque huius, quomodo nunc deos & deorū nepotes Saturnum, Iouem, Iunonem, & ceteros appellat.

Quod non recte Plato de Dæmonibus sensit.

CAPVT IX.

AD hæc cum mediam rationalium naturam non absque ortis, sed genitam scriptura prædicet, ex qua per lapsum genus dæmonum esse confirmet, atque ideo nullo modo angelorum, aut dæmonum aliquem deum appellet, quoniam nec natura immutabiles sunt, nec a seipsis, sed a prima causa tam esse quam bene esse immortalitatemque consequantur. Plato incorporeas quidem has intellectuales substantias & rationales similiter asserit. Sed primum non recte non genitas tam ipsas quam omnem animam opinatur, deinde quasi natura defluxisse a prima causa, & ita constitutas esse contendit. Non enim omnino a non ente simpliciter factas arbitratur. Quare plurimorum deorum genus quasi defluxus quosdam ac emanationes primæ causæ & secundæ, ut ipse dicit, nobis proponit, hos natura bonos esse, nec posse a propria uirtute labi, ac propterea deos esse affirmat. Genus autem dæmonum aliud quoddam facit, quod omnis nequitia, ac in peiora mutationis capax esse dicit.

Hors